

вѣчнаа да виндетъ Царь славы! Сз тзр-
жество голѣмо хвалѣзе Василій въ храмъ
Божій и, като бѣхъ сзбрани тѣкз всичкы-
тѣ православни, отслажи Богъ благодарст-
веннѣ сажбѣ и распѣсти народа сз голѣмѣ
радость и веселіе. Миозина отъ Аріаны-тѣ,
като видѣхъ това чудо, отхвърлихъ сѣ отъ
ересь-тѣ си и быдохъ православни. И Царь
Уалентъ не малко сѣ чѣди за правыа сждз
Василіевъ, като укорѣваше Аріаны-тѣ, нз за-
слѣпенъ отъ злобѣ, не сѣ обърна пакъ въ
правыа пѣть и погыбна тѣй окаянный въ
зло-то. Веднѣжъ като сѣ кіеше на бой сз
Тракійцы-тѣ (Славани-тѣ), раненъ и по-
бѣденъ, скрысѣ въ еднѣ плѣвницѣ. Тра-
кійцы-тѣ сползчихъ мѣ дырѣ-тѣ, намѣрихъ
го въ плѣвницѣ-тѣ, запалихъ ѣхъ отъ всич-
кы-тѣ страны и го изгорихъ живъ.

Василій Великій имаше братъ Петръ; той
сѣ наклевети отъ завистницы-тѣ, че былъ
живѣлъ и сега заедно сз женѣ си, коѣ-то
оставилъ прѣди да стане Епископъ, защо-
то не е по законъ Епископъ да води женѣ.
Василій, като чю това, каза: добръ, че ми
казахте, ето ставамъ, отивамъ и цѣ го